

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תקסו
ערב שבת קודש פ' נשא, ח' סיון ה'תשפ"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ד שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"ב שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

ואומר להם הקב"ה בני אל תחידאו / משיחת ש"פ נשא התנשא

זמן הגאולה

8

מה עושים בגלות?! / פ' השבוע באור הגאולה

יילחום מלחמת ה' - וינצח

11

ישנם בחורי ישיבה באה"ק שאינם יודעים שהם גויים! / שיחות בענין שלימות הנעם והארץ

ניצוצות של משיח

14

קושיא שאין עלי' תירוץ / קטעים קצרים ופתמים בעניני גאולה ומשיח

כתב יד קודש

15

קנאתי בהולכים לתהלוכה / צילום מהגהה על שיחת חו השבועות היחשמיז

הקונטרס מוקדש

לזכות הרך הנימול חייל בצבאות ה'

לוי יצחק הכהן בן חי' דבורה שי' בן

לרגל הולדתו והכנסו כבריתו של אברהם אבינו ע"ה

שיזכו הוריו לגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ולרוב נחת יהודי חסידותי מכל יו"ח שיחיו

מתוך הרחבה בגשמיות וברוחניות ושמחה וטוב לבב לאויוש"ט

נדבת הוריו

הרה"ח **מנחם מענדל הכהן ורעייתו שיחיו בן**

שלוחי כ"ק אד"ש מה"מ

מיאמי ביטש פלורידה

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

ואומר להם הקב"ה בני אל תתיראו

ע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים, דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה • מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. . הגיע זמן גאולתכם" • מאז עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא. . ומשמיע להם לישראל ואומר ענבים הגיע זמן גאולתכם" • משיחת ש"פ נשא, י"ב סיון ה'תנש"א - מוגה

וצריכים רק "לצחצח הכפתורים"³ ולעמוד הכן לקבלת פני משיח צדקנו⁴, ועאכו"כ לאחר ריבוי העבודה והפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה מאז ועד עתה, כולל ובמיוחד השלימות דארבעים שנה (לאחרי הסתלקותו) ש"קאי איניש אדעתו דרבי⁵, "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁶ - בודאי ובודאי שסיימו גם "לצחצח הכפתורים", ועומדים הכן לקבלת פני משיח צדקנו.

וענין זה מודגש ביותר וביותר בשנה זו -

א. ובכל זה ניתוסף עילוי מיוחד והדגשה מיוחדת בשבת שלאחרי מ"ת, שבת פרשת נשא, **בשנה זו:**

ובהקדים המדובר כמ"פ שע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים (נוסף על ההודעה הכללית בזמן הגמרא ש"כלו כל הקיצין"¹), דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, כפי שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - בקשר ובשייכות להכרזתו הידועה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"² - שבימיו (לפני עשרות שנים) סיימו כל עניני העבודה,

(1) סנהדרין צז, ב.

(2) "קול קורא" בהקריאה והקדושה דשנת תש"א-ג (אג"ק שלו ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך). ועוד.

(3) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(4) ראה "היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.

(5) ע"ז ה, רע"ב.

(6) תבוא כט, ג.

ארננו נפלאות) שב"תנשא" – ה"ז הזמן הכי מוכשר להחידוש ד"תורה חדשה מאתי תצא", ו"השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה" - לא רק בלשון עתיד אלא בלשון הווה, ועד שברגע שלאח"ז נעשה כבר בלשון עבר, כיון ש"הנה זה בא", וכבר בא.

[והדגשה יתירה בענין זה – בעריכת התוועדות¹⁶ מיוחדת (שלא ע"ד הרגיל) דכו"כ מישראל בזמן "רעוא דרעוין", השייך ביותר לגאולה האמתית והשלימה¹⁷ (כנ"ל סי"ב¹⁸), ובאופן של סעודה ממש, ובברכת המזון¹⁸ (אפילו על אכילה שאין בה שיעור שביעה¹⁹)

16 כידוע ה"פתקא אשר משמי שמיא נחיתא" בגודל מעלתה של התוועדות חסידית, שבכחה לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל שרם של ישראל (אג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' תיג).

17 ולהעיר מהשייכות למזמור צדי"ק בתהלים (המזמור דשנה זו), שסימו וחותמו "יהי נועם גו' ומעשה ידינו כוננהו" (שתוכנו השראת השכינה במשכן, ועד לתכלית השלימות שבזה בביהמ"ק השלישי - ש"נועם" הו"ע התענוג (רעוא דרעוין), שאין למעלה ממנו, ונמשך וחודר עד למטה ב"מעשה דינו".

[17*] הערת המו"ל: בסה"ש תנש"א ח"ב ע' 4-593 [18] לאחר הקדמת ניוגיו רבותינו נשיאינו (נשיאי תורת החסידות שעל ידי הפצתה חוצה קא אתי מר דא מלכא משיחא) – הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק*, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו** – תשעה*** ניוגונים שבהם מסיימים קץ הגלות, ובאים לניגון העשירי, שירה העשירית דמלך המשיח.

[19] שעז"ל בברכת כהנים שבפרשתנו (ו, כו) "ישא ה' פניו אליך", ו"כי לא אשא פנים לישראל שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך, והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה" (ברכות כ, ב. וראה לקו"ת פרשתנו כו, סע"א ואילך).

(* שבי' שמוותיו - "צמח" ו"צדק" (בגימטריא מנחם מענדל) הם שמוותיו של המלך המשיח.

(** שבי' שמוותיו - "יוסף" ו"צחק" - קשורים עם הגאולה. (***) ששת הניגונים של נשיאי חב"ד, מאדמו"ר הזקן עד אדמו"ר מהוריי"צ, וניגון שלש תנועות (דהבעש"ט, המגיד ואדמו"ר הזקן) שנחשב לגי' ניוגונים (המו"ל).

שנת ה'תנש"א, שסימנה מרומז בפסוק⁷ "תנשא מלכותו" (דקאי על דוד ושלמה⁸, שמלך המשיח הוא מזרעם⁹) בכל העולם כולו, והר"ת שלה "הי' תהי' שנת אראנו נפלאות", "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁰ – מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני¹¹: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. . הגיע זמן גאולתכם", ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא"). . ומשמיע להם לישראל ואומר עונים הגיע זמן גאולתכם".

ובפרט בעמדתו בזמן מ"ת וימי התשלומין שלו, כדאיתא בספרים¹² בהרמז במארוז¹³ "הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם", ש"עצרת. . הוא זמן המוכשר לעת רצון להתפלל לקרב קץ הגאולה. . דבעינן לשון אם תבעיון בעו, והוא לשון תפלה ובקשה, נמי לכם גימטריא¹⁴ קץ, היינו, שאז זמן המוכשר להתפלל שיתקרב קץ הגאולה", "קץ הימים" וקץ הימים¹⁵, ובעמדתו בשבת שלאחרי ה"קץ" דעצרת, שבת פרשת נשא, "נשא" (ר"ת שנת

(7) בלק כד, ז.
 (8) פרש"י עה"פ.
 (9) סהמ"צ להרמב"ם מל"ת שסב. פיה"מ ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.
 (10) מיכה ז, טו.
 (11) ישע"י רמז תצט.
 (12) ספר מאמר מרדכי עמ"ס פסחים להרה"צ כו' הר"ר מרדכי מנדבורנא (סיגעט, תר"ס).
 (13) פסחים סח, ב.
 (14) א' מאופני הלימוד בתורה, כפי שמצינו בדין נזירות שבפרשתנו ש"סתם נזירות ל' יום. . אמר קרא קדוש יהי, יהי בגימטריא תלתין הווי' (נזיר ה, א).
 (15) ראה אוה"ת ר"פ מקץ. וש"נ.

כיון שיום השבת שלאחרי זמן מתן תורה, פרשת נשא, דשנת אראנו נפלאות, הוא הזמן הכי מוכשר ומסוגל להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תצא" – מובן שההוראה למעשה בפועל שהזמן גרמא היא **בהכנה** (מעין ודוגמא ומביאה בפועל ממש) לקיום היעוד "תורה חדשה מאתי תצא".

ובפשטות – התחדשות והוספה בלימוד התורה מתוך חיות ותענוג עד שמחדש חידושים בתורה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע להפעולה על הזולת, "העמידו תלמידים הרבה", כידוע ש"כל איש ישראל יכול לגלות תעלומות חכמה ולחדש שכל חדש בתורה, הן באגדות הן בנגלה הן בנסתר, כפי בחי' שורש נשמתו, ומחוייב בדבר"²⁹, כולל ובמיוחד – התחדשות והוספה בלימוד והפצת פנימיות התורה שנתגלתה בתורת החסידות, מעין ודוגמא ו"טעימה" מתורתו של משיח ("טועמי' חיים זכו"³⁰), שלכן עי"ז מזדוים וממהרים ופועלים ביאת דוד מלכא משיחא³¹.

וכדאי ונכון ביותר שכאז"א יקבל על עצמו שנוסף על אמירת פרקי אבות ("מילי דחסידותא"³²) בכל שבת משבתות הקיץ, יוסיף וילמד בעיון משנה אחת (לכל הפחות) עם הפרושים דמפרשי המשנה, כל חד לפום שיעורא דילי'.

ויה"ר שמהדיבור וקבלת החלטה טובה בהנ"ל נבוא תיכף ומיד להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תצא", בגאולה האמיתית והשלימה עי"י משיח צדקנו,

ו"משה (ש"ק יבל תורה מסיני") ואהרן (שידליק המנורה בבית המקדש) עמהם", והבעש"ט וכל רבותינו נשיאינו עד לכ"ק מו"ח

על "כוס של ברכה"²⁰, שקשור עם הגאולה האמיתית והשלימה עי"י משיח צדקנו, כפי שמצינו בגמרא²¹ בנוגע לכוס של ברכה בסיום הסעודה דלעתיד לבוא²²: "נותנין²³ לו לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר להן איני מברך וכו', אומר לו לדוד טול וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁴ כוס ישועות אשר ובשם ה' אקרא", "כסא²⁵ דדוד לעלמא דאתי מאתן ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר²⁶ כוסי רוי", בגימטריא הכי הוי"²⁷].

ב. והמעשה הוא העיקר²⁸:

(20) להעיר ש"יש אומרים שברהמ"ז טעונה כוס אפילו ביחיד** (שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס קפב), ועאכו"כ בשלשה שמזמנים יחד, ועאכו"כ בעשרה (ומעשרה ולמעלה אפילו אלף או ריבוא) שמזכירים השם ("ברך אלקינו") בברכת הזימון (שם סקצ"ב ס"ג).

(21) ובפרט ע"פ מ"ש בזהר (ח"ב קצ**), רע"א) "אע"ג דנשים וקטנים פטורין מן המצוות בכוס דברכה הכל חייבין, ובלבד ידיעון למאן מברכין, ודא היא ונהרו אליו כל הגוים" – כמ"ש לפני"ז (קפט, סע"ב) שהפסוק (ישעי' ב, ב) "והי' באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים" קאי על כוס של ברכה (וראה לקוטי לוי"צ לחז"ב ע' קלו ואילך).

(22) ומעין ודוגמא לזה בזמן הזה – סעודה שלישית דשבת (ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך).

(23) פסחים קיט, ב.

(24) תהלים קטז, יג.

(25) יומא עו, א.

(26) תהלים כג, ה.

(27) ובהמשך לזה (לאחרי תפלת ערבית, הבדלה וחלוקת כוס של ברכה) – קידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה" (סנהדרין מב, א) בגאולה האמיתית והשלימה עי"י דוד מלכא משיחא; וסעודת מלוה מלכה – "סעודתא דדוד מלכא משיחא" (סידור הארז"ל במקומו. ועוד).

(28) אבות פ"א מ"ז (בגימט' טוב) – שלומדים בשבת זה.

(* "אבל מנהג העולם שלא לברך על הכוס ככל בייחוד, ונכון מנהג זה עי"ד הקבלה" (שם).

** אזלי ר"ל אותיות "קץ" – באחרית הימים.

(29) תניא אגה"ק סכ"ו (קמה, א).

(30) ראה לקו"ש ח"כ ע' 173. וש"נ.

(31) אגה"ק דהבעש"ט – כש"ט בתחילתו.

(32) ראה ב"ק ל, א.

עיר הקודש, בהר הקודש, בבית המקדש ובקדש הקדשים – "מעל הכפורת אשר על ארון העדות מבין שני הכרובים"³⁵.

ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד, "מיד" ר"ת משה ישראל (הבעש"ט, שכשיפוצו מעינותיו חוצה קא אתי מר) דוד מלכא משיחא, וכפשוטו ממש, באופן של ממשות, למטה מעשרה טפחים, ממש ממש.

אדמו"ר עמהם³³, ביחד עם כל צדיקי ונשיאי ישראל וכל בני ישראל ("ועמך כולם צדיקים") בדורות שלפני-זה, ש"הקיצו ורננו שוכני עפר"³⁴, ביחד עם כל בני ישראל שבדורנו זה, נשמות בגופים ללא הפסק בינתיים,

וכולם יחדיו שומעים ה"תורה חדשה (ש)מאתי תצא", בארצנו הקדושה, בירושלים

(33) ראה יומא ה, ב. תוד"ה אחד - פסחים קיד, סע"ב.

(34) ישע"י כו, יט.

(35) סיום וחותם פרשתנו.

בקשר עם התועדות מיוחדת ומפתיעה זו של כ"ק אד"ש מה"מ בש"פ נשא ה'תנש"א בשעת רעוא דרעיון, הבאנו קטעים מגליון "בית חיינו" מס' 90

בשעה 8:10 לערך (מס' דקות לפני השקיעה) הופיע, לפתע, כ"ק אדמו"ר שליט"א בפתח ביהמ"ד הגדול למטה, כשהוא אוחז ביד ימינו את סידורו וביד שמאלו ספל מים ומגבת, וצעד לעבר מזרח ביהכנ"ס. פני כ"ק אדמו"ר שליט"א היו רציניות ביותר.

מעט הבחורים שהיו באותה עת בביהמ"ד התאוששו במהרה מהתדהמה הראשונית, ומיהרו לצעוד בעקבות כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כשהגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א סמוך לארון הקודש, הניח את הספל על הבימה, וביקש קערה לנטילת-ידיים. הקערה הובאה מיד, והרבי שליט"א נטל את ידי והתיישב על כסאו (שהובא בינתיים).

בינתיים הוזעק המזכיר הריב"ק שי', והוא הגיע מיד כשבידו חלה שהביא עמו מהקומה העליונה. לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א למזכיר הריב"ק שי' שברצונו לעלות אל בימתו, כדי שהקהל יוכל לשמוע ולראות. הרבי שליט"א עלה לבימה, התיישב סמוך למדרגות כשפניו לכיוון צפון-מערב, לעבר הקהל, כשהוא מניח את סידורו על פינת מעקה המדרגות.

הקהל שהיה במקום כלל את התמימים ואנ"ש שהיו באותה עת בביהמ"ד הגדול והקטן ובאזור הסמוך ל-770 - כ-100 איש. הקהל מילא בעיקר את המקום שלפני ארון הקודש, לצפון הבימה, וכן את הבימה עצמה - במרחק מה ממקום ישיבת כ"ק אד"ש. ניתן היה למשש את הציפיה הדרוכה שאחזה בקהל לקראת העומד להתרחש אחרי כניסתו של הרבי שליט"א בצורה כה פתאומית.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה לנגן "בני היכלא", ואף שר בעצמו עם הציבור מתוך סידור הק'. כשהפסיקו את הנגינה שאל הרבי שליט"א את המזכיר הריב"ק שי' אם סיים הקהל את כל הנגינות, המזכיר ענה שלא, והרבי סימן שיסיימו את הנגינות.

לאחר-מכן פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת שיחה, שארכה כחצי שעה. בתוך השיחה הורה הרבי שליט"א "לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו (ופירט את שמות כל הנשיאים) עד נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, שעד אז כבר נצא ודאי מן הגלות" (ראה לעיל בהשיחה).

במשך השיחה התפשטה השמועה בשכונה, ומאות אנשים הגיעו מכל הכיוונים ל-770. מרגע לרגע הלך והתמלא ביהכנ"ס במהירות עצומה, כשכאו"א מנסה להתקרב ככל יכולתו ל"מזרח", לזכות לראות ולשמוע ככל האפשר. במהירות נוצרו "פירמידות" מכל הכיוונים, והלחץ היה עצום...

אחרי השיחה החלו לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו. כ"ק אדמו"ר שליט"א הצטרף לשירה בעצמו בכל הניגונים, כשפניו רציניות ביותר, בצורה שאין לתאר כלל.

ניגנו: 'ג' תנועות" להבעש"ט, המגיד ממעזריטש ואדה"ז נ"ע (בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בחזקה לכל עבר); "א-לי אתה" לאדה"ז נ"ע; "הקאפעליע" לאדמו"ר האמצעי נ"ע; "ימין ה' רוממה" לאדמו"ר הצמח-צדק נ"ע (בניגון זה עוד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה); "לכתחילה אריבער" לאדמו"ר מהר"ש נ"ע (ניגון זה התחיל הרה"ח ר' שלמה קונין שי' וכ"ק אדמו"ר שליט"א חיך אליו. במשך שירת הניגון היו פני כ"ק אדמו"ר שליט"א רציניות יותר מבשאר הניגונים, והוא סימן בתנועות עזות בראשו לחזור על הבבא הידועה 10 פעמים); "ניגון הכנה" לאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע; "הבינוני" לאדמו"ר מוהרי"צ נ"ע; ו"הוא אלקינו" לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

לאחר-מכן פתח הרבי שליט"א באמירת השיחה השניה, שנמשכה כ-40 דקות. בסיימה החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו זצ"ל.

לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א את השיחה השלישית, שנמשכה כ-10 דקות. מספר פעמים, בין השיחות, סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א לקהל לרדת מעל השולחנות וה"פירמידות" המאולתרות.

אחרי השיחה השלישית, טבל כ"ק אד"ש חתיכת חלה ג"פ במלח, טעם ממנה, ולגם מעט מים. לקראת ברהמ"ז, כבר היה ביהמ"ד מלא מפה אל פה; הלחץ היה עצום, והיה קשה מאוד לשמוע. הרבי שליט"א סימן בידו הק' להפסיק להדחק, והורה שכל או"א יעמוד במקומו לקראת ברכת-המזון ותפילת ערבית; והורה להמזכיר הרי"ג שי' שגבאי ביהכ"ס ישמרו על הסדר.

לאחר-מכן שאל הרבי שליט"א את המזכיר אם ישנם עשרה שנטלו ידיים. הלה ענה בחיוב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את ידיו ל"מים אחרונים" וזימן על הכוס בעשרה.

הרבי שליט"א הגביה את קולו (בנוסף לקטעים בהם הוא נוהג כן תמיד) גם במלים "לעולם אל יחסרנו", והמשיך מיד בקול "הרחמן" וכו'.

ההתועדות המיוחדת הסתיימה בשעה 10:15.

לאחר ההתועדות התקיימה תפילת ערבית, כשכ"ק אד"ש עומד במקומו הרגיל על הבימה. אחרי התפילה חזר למקום בו בירך ברכת-המזון, והבדיל על הכוס. אחרי ההבדלה הריח כ"ק אדמו"ר שליט"א מנר ההבדלה שבצלחת היין, טבל את שתי אבעותיו (אצבעות הזרת) ביין, והעביר אותן מעל קצות עיניו הק' כשהוא אומר את הנוסח "מצות ה' ברה" וכו'.

בתחילה חשבו שכ"ק אדמו"ר שליט"א יחלק "כוס של ברכה" במקום ההבדלה, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן שהחלוקה תהיה למטה, במקום בו מתקיימות חלוקות הדולרים שבסיום התפילות. החלוקה החלה בשעה 10:30 לערך.

לכו"כ מהמקבלים חיך כ"ק אדמו"ר שליט"א חיוך רחב, ולהרה"ח ר' גרשון בער יעקבסאהן שי' אף מזג פעם נוספת.

באמצע החלוקה עבר הרה"ח ר' שלמה קונין שי', ששר "דין נצח". כ"ק אדמו"ר שליט"א עודד לעברו את השירה בחזקה, ומאז עודד את השירה בחזקה ולכל עבר, כמעט בכל ניגון. במיוחד כשעברו ילדים עודד לעברם כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בחזקה.

כך התנהלה החלוקה בשמחה רבה, והמחזה היה מיוחד מאוד.

בסיום החלוקה התיישב כ"ק אד"ש לומר ברכה אחרונה, ולאחר-מכן נעמד לאמירת "ויתן לך".

המשך היזמן בסוף עמוד 13

מה עושים בגלות!?

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. מבואר בחסידות¹ על-הפסוק² "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" – שמשה רבינו ה' עניו במיוחד בפני הדור דעקבתא דמשיחא, בראותו את הנסיונות שהם יעברו!

– שהרי מה כבר תופס מקום הענין ד"דבר ה' אל משה פנים אל פנים"³ ושמיעת קול ה' ד"אנכי ה' אלקיך"⁴ – לגבי יהודי שמתהלך כאן ומתגולל ("וואלגערט זיך") בגלות בעקבתא דמשיחא, ועובר ענינים שאין הדעת סובלתן כלל; לא סתם אין הדעת סובלתן, אלא אין הדעת סובלתן כלל – שמחזיקים את בנו יחידו של הקב"ה כבר 1900 שנה בגלות, ובאיזו גלות – שבה בני ישראל הם עבדים לעבדים!...

אפילו כאשר נותנים ליהודי בגלות בני חיי ומזוני רויחי – במה זה נחשב לגבי "סעודת שלמה בשעתו" שמגיע לכל יהודי בכל יום, כפי שהתורה פוסקת⁵ בנוגע לפועלים מישראל ש"אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהן" [ומכך מובן שמדברים אודות גשמיות הענינים כפשוטם], והדיוק בזה: לא סתם "כסעודת שלמה", שאז עלולים לחשוב אשר הכוונה היא לזמן ששלמה ה' "הדיוט"⁶ והתגלגל, או אפי' לאחרי שחזר – ש(לדיעה אחת⁶) לא חזר למלכותו כעין מלכות ראשונה⁷ – אלא "כסעודת שלמה בשעתו"⁸, היינו "בעת מלכותו" כאשר ה' במלכותו בכל ה"שטורעם", "וישב שלמה על כסא ה'".⁹

אלא שבנוגע לבעל-הבית בשר ודם, חל החיוב אמנם רק על מזונו של הפועל ולא על לבושו וביתו, משא"כ הקב"ה, כיון שמדובר על בני ישראל – מובן במכל-שכן וקל-וחומר מבעל-הבית בשר ודם – שעליו לתת להם את כל הענינים בתכלית השלימות ובתכלית העונג, והקב"ה אכן נותן לבני ישראל מזונות, לבושים, בתים, כרם, שדה ואשה כשרה [כל שלשת הענינים המדוברים לעיל¹⁰].

ואעפ"כ רואים שהגלות נמשכת ("ציט זיך") למעלה מ-1900 שנה!

ואין פוצה פה ומצפצף!

ב. אמנם מפעם לפעם יוצאים בצעקה ושירה וקוראים פרק תהילים – אך במה נחשב הוא לגבי מה שבני ישראל מתגוללים ("דרייען זיך") יותר מ-1900 שנה בגלות, הם ובניהם

6 גיטין סח, סע"ב. מגילה יא, ריש ע"ב. סנהדרין כ, סע"ב.

7 פרש"י והגהות מהרש"ל גיטין שם.

8 ראה גם ב"מ שם (בגמ') פו, ב: למימרא דסענדתא דמ"מ כו".

9 דה"א כט, כג.

10 שיחת אור לערב חה"ש – סה"ש תשמ"ז ח"ג ע'

682 ואילך. וראה שם ע' 727 ואילך.

1 (ראה סה"מ עטר"ת ע' תסד. סה"מ קונטרסים ח"א נג, ב. סה"מ תרפ"ד ס"ע ב ואילך. תש"ב ע' 13. תש"ט ע' 4. ה"ש"ת ריש ע' 237. ועוד.)

2 בהעלותך יב, ג.

3 תשא לג, יא.

4 יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו.

5 משנה ב"מ רפ"ז.

ובנותיהם, "בנערינו ובזקנינו ובבנותינו"¹¹ – כל עם ישראל, יחד עם שכינתא בגלותא¹², עם מלאכי השרת וכו', וכתוצאה מכך נמצאים בגלות בני ישראל שבמשך כל הדורות הקודמים – כי מובן ופשוט שאבא, סבא או אבי זקנו, אפילו אם נמצא במקום הכי טוב, לא יערב לו ("קען אים ניט איינגיין") כאשר רואה את בנו – יהודי, עאכו"כ בן יחיד – נמצא במצב של גלות כבר כמעט 2000 שנה!

וא"כ, במה נחשב כל מה שעשו עד עכשיו?!

ובפרט שכבר "כלו כל הקיצין"¹³ – ואם-כן, מה עושים בגלות?! הרי זה דבר מופרך לגמרי!

אמנם מקבלים זאת בקבלת עול, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹⁴: "לא מרצונו גלינו מארץ ישראל ולא בכחותינו אנו נשוב כו' אבינו מלכנו ית' הגלנו כו'" – אבל נשאלת השאלה: כיצד יכול לערוב ליהודי ("ווי קען איינגיין") הבני חיי ומזוני ריחי בפשטות וברוחניות – כשנמצאים בגלות, ו"אותותינו לא ראינו גו' ולא אתנו יודע עד מה"¹⁵, ו"גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחות לפניך כו' בבית הגדול והקדוש כו'" (כפי שאומרים בתפלת מוסף¹⁶); הרי נמצאים במקום מסויים (בגלות), ולא בד' אמות של קדש הקדשים – וכיצד יערבו לו כל הענינים?!

ויתירה מזו: בתפלת מוסף דיו"ט אומרים: "אין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחות לפניך כו'", ומסבירים – "מפני היד שנשתלחה במקדשך", כפי שהתפללו היום בתפלת מוסף לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה

[שהרי בשעת התפלה צריכה להיות הכוונה ד"דע לפני מי אתה עומד"¹⁷, עד שבכמה בתי כנסיות זה כתוב על "עמוד התפלה", ובמקומות שלא הרי זה בגלל שלא זקוקים לכתוב זאת כי זו הכוונה הפשוטה, הכללית והעיקרית בעבודת התפלה בכלל (לאו דוקא בביהכ"ס), וללא כוונה זו התפלה אינה תפלה¹⁸; בנוגע לכוונה הפרטית שבתפלה – פירוש המלות – ישנם חילוקים בין הפסוק הראשון דקריאת שמע¹⁹ והברכה הראשונה דשמו"ע²⁰ לגבי שאר התפלות, ובכלל בזמן הזה בין כך לא מכוונים את פירוש המלות בשלימות²¹; אבל בנוגע לכוונה הכללית של "דע לפני מי אתה עומד" – הרי היא לעיכובא בכל התפלות²²]

- וא"כ, נשאלת השאלה: כיצד יכול השו"ע²³ לתבוע מיהודי לעבוד את עבודתו בשמחה ובטוב לבב, בה בשעה שאומר בתפלתו "אין אנו יכולים גו' מפני היד שנשתלחה במקדשך"?!

ג. ויה"ר שלא יצטרכו לדבר עוד על ענינים אלו, כי מיד כשיתחילו לדבר – יראו ליהודי, שהנה נמצא קדש הקדשים והארון עם שני לוחות הברית, היות ויחזרו כל החמשה דברים

11) ל' הכתוב בא י, ט.	18) בכ"ז – ראה חידושי הגר"ח לרמב"ם הל' תפלה פ"ד הט"ו. לקו"ש חכ"ב ע' 117-118 ובהע' 36 שם. סה"ש תשמ"ו ח"ב ע' 937 ואילך.
12) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. ח"ג ד, ב. ועוד.	19) רמב"ם הל' ק"ש רפ"ב.
13) סנהדרין צז, ב.	20) שם הל' תפלה רפ"י.
14) ראה סה"מ תרפ"ז ע' קצו. סה"מ קונטרסים ח"א קע"ה, ב ואילך. לקו"ד ח"ד תרצא, ב ואילך.	21) שו"ע אדה"ז או"ח הל' ק"ש סצ"ג ס"ג. סצ"ח ס"ב. סו"ס צט.
15) תהלים עד, ט.	22) ראה רמב"ם שם הט"ו. מקומות שבהע' 19.
16) דיום טוב.	23) רמב"ם הל' לולב בסופו, תניא רפ"א
17) ראה ברכות כח, ב.	

שהיו בבית ראשון²⁴, ובאופן נעלה יותר, כיון שהגאולה באה "כהרף עין"²⁵, ויותר מהר – "וארו עם עני שמיא"²⁶, ובפשטות – למטה מעשרה טפחים, ומתוך שמחה וטוב לבב. (תרגום חפשי משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(24) יומא כא, ב. ירושלמי תענית פ"ב ה"א. (26) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א. (25) מכילתא ופרש"י בא יב, מא. מכילתא שם, מב.

היתה יולדת בצער תלד בריוח

ונקתה ונזרעה זרע: אם היתה יולדת בצער תלד בריוח, אם היתה יולדת שחורים יולדת לבנים (פרש"י פרשתנו ה, כח). כאשר הקב"ה רואה שאצל יהודי "נכנס בו רוח שטות"¹ והוא מתנהג שלא כדבעי – אזי מצד **גודל אהבתו** לבני ישראל, הולך הקב"ה ונלחם בעצמו ("איש מלחמה"²) עם הדבר רע בכדי לבטל את הרע! כמבואר בסעיף כ"ב באגה"ק המשל של "מלך גדול ונורא הרוחץ בכבודו ובעצמו צואת בנו יחידו **מרוב אהבתו**".

וסוף-סוף הקב"ה משיג זאת, ו"בודאי סופו לעשות תשובה כו' כי לא ידח ממנו נדח"³, ולא רק שמתבטל הענין בלתי רצוי, אלא אדרבה: נפעל עליו – "ונקתה ונזרעה זרע", כפרש"י: "אם היתה יולדת בצער תלד בריוח, אם היתה יולדת שחורים יולדת לבנים",

שבמקום שחרות (חושך) הגלות ("יולדת שחורים"), כדברי חז"ל⁴ "אחשורוש . . שהושחרו פניהם של ישראל בימיו כשולי קדרה" – זה הופך להיות "יולדת לבנים"; ובמקום הצער של חבלי משיח (חבלי לידה, "יולדת בצער") – נהי' "יולדת **בריוח**",

במכ"ש ממה שהי' עוד בגלות מצרים – שעוד בהיותם בגלות מצרים ובבית מצרי אזי "לכל בני ישראל הי' אור במושבותם"⁵, האור הלך יחד איתם (כמבואר במדחז"ל⁶), עאכו"כ בגלות זה האחרון, כשכבר "כלו כל הקיצין"⁷ ומסתובבים בגלות ואין מה לעשות (כיון ש"כלו כל הקיצין")...

עד שישנם המשכנעים את עצמם, שטוב להם בגלות וזהו המקום שלהם, רחמנא ליצלן. יש לדעת – שלא יוכל להיות טוב בגלות, כיון שמקומו האמיתי של בן הוא – סמוך על שולחן אביו, ועוד יותר – באופן שיש לו "סעודת שלמה בשעתו"⁸, וכפי שהי' עוד לפני² (בגלות מצרים) – "ולכל בני ישראל הי' אור במושבותם", עאכו"כ עכשיו כשכבר "כלו כל **הקיצין**", שכל רגע נוסף לאחרי ש"כלו" שוה ליותר משעה לפני ש"כלו", כמובן בפשטות. (תרגום חפשי משיחת ש"פ נשא ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(1) סוטה ג, א. וראה פרש"י פרשתנו ה, יב.

(5) בא י, כג.

(6) ראה תנחומא וארא יד (בסופו). בא ג. ועוד. וראה

(2) בשלח טו, ג.

פרש"י שם, כב.

(3) ע"פ ש"ב יד, יד. וראה הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד

(7) סנהדרין צז, ב.

סח"ג. תניא ספ"ל"ט.

(8) משנה בבא מציעא רפ"ז.

(4) אסת"ר רפ"א. ועוד.

ישנם בחורי ישיבה בארץ הקודש שאינם יודעים שהם גויים!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. שאלתי ראש ישיבה אחד - מדוע הוא שותק בענין "מיהו יהודי"? וענה לי, שהוא עסוק בהרבצת תורה, דבר נעלה מאוד. אמרתי לו, האם הנך יודע שבישיבה שלך לומדים גוים, ואתה אומר לפניהם שיעור?!...

ואכן בין התלמידים של אותה ישיבה ישנם בחורים (אחד או כמה) שהם עצמם לא יודעים (שאינם יהודים)!

איך אירע הדבר? כאשר אביו ואמו הגיעו לארץ ישראל, הוא הי' צעיר בשנים והם רשמו אותו על הגבול בתור "יהודי", בשעה שהוא כלל לא הבחין בזה ומלכתחילה לא ידע שהוא גוי. לאחר-מכן הגיע לנתני', או למקום אחר, וראה שהוא רשום בתור "יהודי", אזי התחבר עם כל הילדים, וכיון שהי' לו ראש טוב - נסע אח"כ לישיבה, והוא יושב בישיבה פלונית ומקשיב לשיעור, וכשיש לו שאלה - הולך לראש הישיבה, וראש הישיבה שמח בחידושי התורה שלו, והוא אינו יודע שזהו בגדר המלמד תורה לעכו"ם שחייב כך וכך... כי העכו"ם אינו יודע שהוא עכו"ם, שהרי אבא ואמא שלו לא סיפרו לו על כך!

וכעת הוא מדבר בלשון הקודש, וגם יש בידו המעלה ד"המהלך בה (באה"ק) ד' אמות", שאומרת על-זה הגמרא (כתובות קיא, א) "זוכה לחיי העוה"ב" - אלא שהגמרא אומרת זאת על יהודי...

- מה יוצא מהרבצת התורה שלך, כאשר בשיעור שלך יושב ומקשיב גוי?!

ב. לאחר-מכן, כשבאים לחפש שידוך לבת, אזי נהי' סדר בארץ ישראל בכמה וכמה משפחות - שהולכים לישיבות הגדולות ושואלים את הראש ישיבה על בחור טוב, ובמילא, אם אותו בחור למד חמש שנים בישיבה גדולה וראש הישיבה מרוצה ממנו - האם ילך לחקור ולדרוש מי הם אביו ואמו?! אף אחד לא יחשוב על רעיון כזה!

ואם ראש הישיבה יאמר שהוא מתמיד ושקדן, שוחה בימה של תורה, וראוי להיות שר ומושל בישראל, אזי האבא והאמא של הנערה לא יתחילו לחקור ולדרוש - הם סומכים על

(* חלקים משיחה זו פורסמו בעבר בגליונו, וכעת מובאת השיחה מחדש עם חלקים נוספים שעוד לא פורסמו, בקשר עם הרעש שהי' לאחרונה באה"ק בנוגע לענין המדובר בשיחה.

הראש ישיבה, והקולר תלוי בצוארו!

כאשר עושים שידוך עם בחור שאינו לומד בישיבה שהיא כדבעי, הרי מכיון שיודעים שהדור הוא פרוץ, לכן לא סומכים על לימודו בישיבה אלא חוקרים ודורשים מתי הוא הגיע לארץ הקודש, מי הם הוריו וכו' וכו' עם כל העניינים שצריכים לוודא.

אולם כאשר ההורה נכנס לישיבה, והוא יודע שהבחור למד שם כך וכך שנים, ויודע שהוא הצליח בלימודיו, ואינו מסתפק בכך אלא ניגש לברר עליו אצל ראש הישיבה, אצל המשפיע הרוחני, ואצל המגיד מוסר וכו' וכו', והם כולם חיים, הרי ההורה לא ילך לברר יותר אצל אף אחד!

ונמצא, שהם הביאו את הבחור ביחד עם הנערה לידי מכשול!

הלואי שבהמשך לא יגדל מספרם...

[. .] מקרים כאלו לא צריכים לחפש בקצה העולם, מכיון שישנם גם כעת בחורים בישיבות (בינתיים במספר קטן, והלואי שבהמשך לא יגדל מספרם) שאינם יודעים שהם גוים! והם יושבים ולומדים בישיבות בארץ הקודש ובארצות הברית!

אלא שכאן (באר"ב) קל יותר למוצאם מכיון שאין כאן אנשים המנפיקים להם תעודה באותיות מרובעות שהם יהודים, משא"כ בארץ ישראל.

ג. [. .] ובנוגע לפועל, הכוונה היא, כמדובר כמ"פ, שיידעו אשר החוק "מיהו יהודי" עדיין בתוקפו רחמנא ליצלן, והצרה היא שהוא לא רק על הנייר אלא מיושם בפועל, בעיקר בדרום אמריקה, ובהדרגה גם בכמה וכמה מקומות בעולם.

וכאשר שואלים מישוהו: היתכן? הוא מסביר שישנו חוק, ויושבים שם (בכנסת) אנשים שמנהלים את חייהם הפרטיים ע"פ תורה ומצוות, והם (או שליחיהם) חותמים על הנייר האומר שהגוי הוא "יהודי"!

לכן, כל אחד ואחת "אשר נגע יראת ה' בלבו", עליו לעשות כל התלוי בו, אם בכתב או במברק, באיזה אופן שיהי', לתבוע ולומר שלא יוותרו על אף יהודי אחד ויחיד, ובמילא אסור להביא למצב שיהודי יכשל ולא יידע עם מי בנו או בתו מתחתנים, או לפני מי הוא אומר שיעור מחר בבוקר, או את מי הוא מעלה לתורה מחר בבוקר.

וכפי שכבר קרה ויודעים על כמה מאורעות שאירעו כך.

דרושה מחאה הכי נמרצת ודרישה הכי נמרצת,

שמוכרח להיות "גיוור כהלכה"

ד. [. .] כאשר דיברתי עם מישוהו על כך, הוא אמר לי שכל הרישום (של גוים כיהודים) אינו נוגע לכלום, ואף אחד לא יתבלבל מזה, אלא זה ענין של "סטאטיסטיקה" בלבד...

ראיתי שלא אוכל להתסדר איתו אלא על-ידי ציטוט מהגמרא שאיתה הוא לא יוכל להתווכח – ואמרתיו לו שאותו דבר מספרת הגמ' (על חנה ושבעת בני'):

הי' ילד קטן אשר מולו עמד אנטיוכוס, וקודם לכן אנטיוכוס ניסה את ששת אחיו שיעבדו

עבודה זרה ולא הצליח, והם, רחמנא ליצלן, נהרגו על קידוש השם, ועתה נותר הילד השביעי הקטנטן לבדו. אמר לו הקיסר: הקשב, אינני מבקש ממך לעבוד עבודה זרה, אלא רק ענין של "סטאטיסטיקה": מכיון שמסביבו עומדים גוים, אזי הוא יניח על הקרקע טבעת ויבקש מהילד שירים אותה ויביא לו...

ולכאורה, כאשר זה כרוך בסכנת נפשות – לא רק שאפשר להרים את הטבעת אלא מוכרחים לעשות זאת! שהרי כשם שהדין הוא "יהרג ואל יעבור" כך גם לדעת כמה פוסקים הוא להיפך (שכאשר לא חייבים למסור את הנפש אזי הדין הוא ש"יעבור ואל יהרג"), ועאכו"כ כאשר הילד ראה שאין זו גזירה סתם אלא, רחמנא ליצלן, הרגו את ששת אחיו בפניו!

אעפ"כ הוא אמר: כיון שיהודי אחר יפרש זאת שהוא השתחוה לעבודה זרה, אף שהדין הוא שכאשר משתחוים לעבודה זרה, ויודעים שזה לא מאהבה ולא מאמונה, זה לא נקרא שהוא משתחוה לעבודה זרה – מספרת הגמ' בגיטין מעשה פשוט – הילד הזה לא נתן שירמו אותו, והרגו אותו, ר"ל, וציוו לכתוב סיפור זה בתורה שבעל-פה לכל הדורות כולם, כדי שאם יבואו ויאמרו שזה רק "סטאטיסטיקה", שלא יתפעלו מכך!

[. .] וכאמור, אין זה דבר הנתון לשקלא וטריא, אלא דבר הנוגע לפועל: דרושה מחאה הכי נמרצת ודרישה הכי נמרצת, בדרכים המתאימות, שמוכרח להיות "גיור כהלכה", ויפה שעה אחת קודם.

ואזי יהי' גם ה"בעתה אחישנה", "זכו – אחישנה", ובקרוב ממש, בשמחה וטוב לבב ובטוב הנראה והנגלה.

(תרגום חפשי של קטעים משיחת כ"ף מנחם אב ה'תשל"א – בלתי מוגה)

מוקדש

לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא זוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו
 וילדיהם רחל בת חיה מושקא. לאה שרה בת חיה מושקא,
 ישראל רחמים בן חיה מושקא. ומענדל בן חיה מושקא, שיחיו
 ולזכות הנא לאה בת ח'י רחל, עדינה בת ח'י רחל, מרים בת ח'י רחל, וצבי בן ח'י רחל שיחיו
 לזכות ר' ברוך אהרן בן ברוניא סלאווא זוגתו רייזל פרומא בת ח'י רחל שיחיו

המשך היומן מעמוד 7:

אח"כ חילק לכמה שהגיעו ברגע האחרון. כשסיים כיסה את הכוס בתחתית, ואחזה ביד ימינו הק', ביד שמאלו הק' אחז את הסידור, והחל לנגן "כי בשמחה" כשהוא מעודד את השירה בידיו הק'.

החלוקה הסתיימה בשעה 12:10.

מספר דוקת לאחר-מכן יצא כ"ק אדמו"ר שליטא לקידוש לבנה. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר "שלום עליכם" להרה"ח ר' מאיר הארליג שי', להמזכיר הרב יהודה לייב גרונר שי', ולהרה"ח ר' יהודה מיכאל צירקינד שי'. לבסוף נענע כ"ק אדמו"ר שליט"א את הציציות ג"פ, הכריז "א גוטן וואך, א גוטן חודש" ופנה לחדרו הק', כשהוא מעודד בחזקה את השירה.

הקהל שנכח ב-770 הוסיף לרקוד ולהתוועד שעות ארוכות, בשל הגילויים הנפלאים שזכינו להם ביום זה, שבודאי - ע"פ הרגשת הנוכחים - מהווים הכנה להגילויים של הגאולה האמיתית והשלימה.

קושיא שאין עלי' תירוץ

כאשר רואים בפועל שעוברי רצונו מצליחים בדרכם, משא"כ אצל בני', עושי רצונו, המצב הוא כו', ובפרט בזמן הגלות, עד לחושך כפול ומכופל דעקבות משיחא, "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים" – יש להרעיש על כך בכל התוקף, כמו ששאל משה רבינו היתכן ש"צדיק ורע לו רשע וטוב לו", וכן שאל ירמי' "מדוע דרך רשעים צלחה", וכמו כן שאלו כל הצדיקים בדורות שלאח"ז, כמובא בנוסח הסליחות והקינות וכו', ואין תירוץ על זה!...

בנוגע לעבר – בודאי שאין להרהר אחר מדותיו של הקב"ה, אבל, בנוגע לעתיד – יש לבקש לצעוק ולתבוע "עד מתי"...

ועד"ז בנוגע לכללות ענין הגלות, אשר, גם כאשר מכריזים ש"לא מרצונו גלינו כו' ולא בכחותינו אנו נשוב כו', אבינו מלכנו ית' הגלנו כו'", הרי, בודאי שאין פירוש הדברים שהגלות הוא מצב נעים... עצם העובדה שבנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה גלה מעל שולחן אביו המלך, דבר הכי מר הוא! ומכיון שכן, יש לצעוק ולתבוע "עד מתי"... ובפרט לאור הכרזת רבותינו נשיאינו "עמדו הכן כולכם", מכיון שלא נשאר כי אם "לצחצח את הכפתורים", ותיכף מיד הולכים לקבל פני משיח צדקנו.

(משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

במה נחשב כל מה שעשו עד עכשיו!?

[. .] בנוגע לבעל-הבית בשר ודם, חל החיוב אמנם רק על מזונו של הפועל ולא על לבושו וביתו, משא"כ הקב"ה, כיון שמדובר על בני ישראל – מובן במכלל-שכן וקל-וחומר מבעל-הבית בשר ודם – שעליו לתת להם את כל הענינים בתכלית השלימות ובתכלית העונג, והקב"ה אכן נותן לבני ישראל מזונות, לבושים, בתים, כרם, שדה ואשה כשרה [כל שלשת הענינים המדוברים לעיל].

ואעפ"כ רואים שהגלות נמשכת ("ציט זיך") למעלה מ-1900 שנה ואין פוצה פה ומצפץ! אמנם מפעם לפעם יוצאים בצעקה ושירה וקוראים פרק תהילים – אך במה נחשב הוא לגבי מה שבני ישראל מתגוללים ("דרייען זיך") יותר מ-1900 שנה בגלות, הם ובניהם ובנותיהם, "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו" – כל עם ישראל, יחד עם שכינתא בגלותא, עם מלאכי השרת וכו', וכתוצאה מכך נמצאים בגלות בני ישראל שבמשך כל הדורות הקודמים – כי מובן ופשוט שאבא, סבא או אבי זקנו, אפילו אם נמצא במקום הכי טוב, לא יערב לו ("קען אים ניט איינגיין") כאשר רואה את בנו – יהודי, עאכו"כ בן יחיד – נמצא במצב של גלות כבר כמעט 2000 שנה!

וא"כ, במה נחשב כל מה שעשו עד עכשיו!?! ובפרט שכבר "כלו כל הקיצין" – ואם-כן, מה עושים בגלות!?! הרי זה דבר מופרך לגמרי!

(תרגום חפשי משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

קנאתי בהולכים לתהלוכה...

בהמשך לחג השבועות הננו מביאים בזאת צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת חג השבועות ה'תשט"ו, כפי שתורגמה ונערכה להדפסה בבטאון חב"ד (גליון י"א ע' ו' ואילך) (נדפסה (באידיש) בשיחות קודש תשט"ו (הוצאת תשס"ג) ע' 243 ואילך)

א) יציאת מצרים היא חגגה לסוף תורה, ככתוב בהוציאך את העם מצרים מעברון את העללים על החר הזה שמתן תורה זהו כל ההכליה של יציאת מצרים.
ב) סוף תורה מעורר את יציאת מצרים כפי שהוא אומר בדבור הראשון, אשר הוצאתיך מצרים, סוף תורה חובע שיצאו מצרים.
ושני ענינים אלה אינם סותרים אחר לשני. משום שהגם שכבר יצאו מצרים לפני סוף תורה, אף על פי כן צריכים קצת לצאת מצרים, משום שיציאת מצרים של סוף תורה היא יציאת מצרים הנשנית, מצרים ונבוליים דלעומת זאת. ואחרי שכבר יצאו מצרים, תובעת סוף תורה לצאת גם מצרים דקדושה, פעם ודעת דקדושה ולהתמסר כליל לתורה כנ"ל בענין המניין.
מה מתאים עשיו לומר (הניגון) מצרים נאלחנו, אך לא זה של סוף תורה כי אם זה של שבועות.

י. ישנו ספור מהצמח צדק שמתנגדים רצו פעם לבחון ונוכחו לדעת שהוא גאון גדול, ואמר לנסותו לנ"ל אורח חיים, בעת שפ"ב אהת העמידו שלחן ס' נחר של פירות ומל נגזר וכו' באופן כזה שכמה שאלות היו כרוכות בדבר כגון שליטה ופירוש, חב"ב ושאנינו חב"ב, ושבעה חסידים וכו' ובקשו את הצמח צדק לפעום מכל מה שמונה על השלחן, בהשגם שבמה בזה יוכל, כדרכם של הומדים שבדני אורח חיים אינם בקיאים כל כך.
הצמח צדק פעם מכל חסידים ועמד בנ"דן טרם בדבר אחר, בענין של שליטה ופירוש שעשה ברכה על הפירוש, שאלוהו אמתגדיט אם לסוף הוא גם באורח חיים איך זה בא עליו לפעום ולפעום ברכה על הפירוש חרי דין ספורש הוא שליטה ופירוש סבירים על השליטה. ענה להם הצמח צדק: אכן כשמונה לפניך שליטה ופירוש, צריכים לביך על השליטה, אבל ישנו דין שעל דעת בעל הבית סמכין, וכאן ראיתי שדעתה של בעלת הבית היא ששחיל בפירוש ולא שליטה משום שלא הניחו על השלחן סכין, ובאם דעתה שאחיל מהשליטה היתה במה מניחה סכין על השלחן...

א. לפני עשר שנים, שבועות תש"ח, כנישט באותה שיחה, עזר חרבי את ר' דוד ל. שפאקאקער לנגן ניגון שמה וחוא ניגון אז הניגון וכל קרני רשעים אנדע, והיו חור' ור' נמצא גם קצת כאן וגם הניגון ישנו "אבקש לנגן ניגון זה".

יב. צעירי אגודת חב"ד פעלו לרשעונה ספירות נפש, אחסול הלכו בהתלוכה, ובכך יאסרו לחיים כל אלה שהלכו לבתי הכנסת (באשר כולם אסרו לחיים, אסר כ"ק אדמו"ר שליט"א) אני לא חלכתי, אך קנאתי בהם ועל חשבון זה אומר גם אני לחיים.
יתן להם השי"ת שי"ת זה התילוך האמיתי, של קוסמה ושתי קוסמה, מאה אמת ומאחרי אמה ושי"ת... אצלם "ואתה לכה ברחבת" בכל הפרטים בנשימות וברוחניות בכל המצטרך להם ולבני ביתם.

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

ישנו סיפור מהצמח צדק שמתנגדים רצו פעם לבחון והקיפוהו בהלכות ובפלפולי דאורייתא ונוכחו לדעת שהוא גאון גדול, ואמרו לנסותו בדני שו"ע אורח חיים.

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיו"ר

לזכות
התגלותו של הרבי מלך המשיח
*
נתרם ע"י
הרוצה בעילום שמו
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו — לשפע ברכות עד בלי די